

Pavel Bezděčka

„Hlavně je důležité všechno brát s humorem, jakmile si ho udržíš, tak se překleneš přes všechno, přes ty hrůzy. Ale život jde dál.“

Pavel Bezděčka se narodil 4. 7. 1952 v Praze. Ve svém rodném městě nikdy nežil, dětství prožil v Olomouci, poté pobýval v Uherském Hradišti a v této době žije v Jihlavě.

Vystudoval Střední zemědělskou technickou školu v oboru zootechnik, kterou v roce 1971 zakončil maturitní zkouškou. Tento rok byl ale velmi kritický. Vysokou školu nemohl nadále studovat ze dvou důvodů. Komunistický režim od roku 1968 přitvrdil kvůli „Poučení z krizového vývoje strany“. Pavel, jako syn faráře Československé husitské církve, tedy neměl šanci se dále vzdělávat.

Pavel Bezděčka miluje výzvy. Už od raného dětství se věnoval broukům. V roce 1976 ale přišel zlom, který Pavla donutil k velké změně. Když totiž hledal brouky a hrabal dlátem, tak si pořezal šlachy a uvědomil si, že si musí najít méně nebezpečný obor. A co Pavla přivedlo zrovna k mravencům?

„Mravenci jsou všude, jsou úplně všude, jsou v zemi, jsou ve dřevě, jsou na kytkách, jsou na stromech, že jich je strašně moc a že o nich nic nevím.“

Nyní je jedním z mála entomologů v České republice, kteří se studiu mravenců věnují. Sám Pavel se těmto bezobratlým živočichům věnuje už bezmála 50 let. Než se dostal k práci zoologa, vystřídal devatenáct zaměstnání. Některá podstoupil jen brigádně, jiná mu v průběhu života dopomohla k tomu, čemu se věnuje dnes.

Změna režimu v roce 1989 byla pro Pavla vstupem do nového života. V této době pracoval ve Výzkumném ústavu lesního hospodářství v Uherském Hradišti a aktivně se zapojil do změn pracovních podmínek malých vědeckých ústavů.

Změna nebyla náhlá, už v roce 1988 se zdálo, že se věci mění, když mohl Pavel navštívit bratra v Německu. Po listopadu v roce 1989 už ale byla situace rychlá. 4. prosince se zrušilo hraniční pásmo a 6. prosince se otevřely hranice. Pavel se proto po prvním

neúspěšném přechodu pásma mohl vrátit do pohraničí a jako svobodný občan se mohl věnovat svojí zoologické práci.

Ptali jsme se, zda měl Pavel nějaký Životní vzor. Protože hodně četl a televizi nesledoval, jeho vzorem byly literární postavy. Snad to byly jejich příběhy, které ho zlákaly k tomu, aby vytvářel nové. Bajek a pohádek napsal stovky, doposud vydal asi 7 knih a další jsou rozepsány. *Kouzelník Futuro a jeho přátelé* jsou Pavlovou oblíbenou knihou a vždy se snaží ve svých knihách zachovat odkaz na svoji zoologickou práci.

„To je všechno přesně podle přírody. Jakékoli téma zpracuju fakticky a ta moje zvířátka mluví, myslí, smějí se, nenávidí. Je v tom ten obraz lidského uvažování.“

Kromě psaní a práce v muzeu je Pavlovým velkým koníčkem i fotografie, hudba a malba. V mládí ho hudba provázela a formovala, měl vlastní kapelu a hrál na kytaru. V současnosti se věnuje i počítačové malbě, tvoří vlastní ilustrace ke svým knihám a cestuje.

A co můžeme říct na závěr? Doufáme, že si Pavel Bezděčka zachová i nadále pozitivní přístup k životu, jako má doposud.

„Plánovat si budoucnost můžeš, jak chceš, a všechno bude jinak. To jsem nikdy nedělal.“